

Преюдициално запитване от Oberverwaltungsgerichts Berlin-Brandenburg (Германия), постъпило на 29 ноември 2016 г. — Sebastian W. Kreuziger/Land Berlin

(Дело C-619/16)

(2017/C 038/19)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg

Страни в главното производство

Жалбоподател: Sebastian W. Kreuziger

Ответник: Land Berlin

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 7, параграф 2 от Директива 2003/88/ЕО ⁽¹⁾ да бъде тълкуван в смисъл, че той не допуска национално законодателство или практика, които изключват правото да се иска парично обезщетение при прекратяването на трудовото правоотношение, когато работникът или служителят не е подал молба за ползване на платен годишен отпуск, независимо че му е била предоставена такава възможност?
- 2) Следва ли член 7, параграф 2 от Директива 2003/88/ЕО да бъде тълкуван в смисъл, че той не допуска национално законодателство или практика, съгласно които за да бъде претендирано парично обезщетение при прекратяването на трудовото правоотношение, се изисква работникът или служителят, по независещи от неговата воля причини, да не е бил в състояние да поиска ползването на полагаемия му се годишен отпуск преди прекратяването на трудовото му правоотношение?

⁽¹⁾ Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време (ОВ L 299, стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 3).

Иск, предявен на 29 ноември 2016 г. — Европейска комисия/Федерална република Германия

(Дело C-620/16)

(2017/C 038/20)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: W. Mölls, L. Navas, J. Hottiaux)

Ответник: Федерална република Германия

Искания на ищеца

Ищецът иска от Съда да постанови следното:

- Федерална република Германия е нарушила Решение 2014/699/ЕС на Съвета ⁽¹⁾, тъй като в рамките на двадесет и петата сесия на Ревизионната комисия на ОТИФ гласувала против установената с това решение позиция и публично изразила възражения както срещу тази позиция, така и срещу предвиденото с нея упражняване на правото на глас от страна на Съюза;
- да осъди Федерална република Германия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкерпа на иска си ищецът посочва следното:

Междуправителствената организация за международни железопътни превози (ОТИФ), в която освен двадесет и шестте държави членки членува и Европейският съюз, администрира Конвенцията за международните железопътни превози (СОТИФ).